

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομικής» τιμάται παντού... 4. Η αδιάλειπτος υπερέλιξη των παρὰ των Υποπρακτορείων απαγορεύεται.

ΤΟ ΑΣΣΑΝΣΕΡΙΟΝ (Πραγική ειρωνία)

«Ήμεραν τινά ο κύριος 'Επιφάνειος εισελθὼν εἰς ἀσσανσερίον τι (κοινὸς δέ, ἀνελευστήριον) καὶ πατήσας τὸ κοῦβιον τὸ ἀσσανσερίου ἐπορεύθη πρὸς τὰ ἄνωθεν. Ἄλλὰ δὲν ἐπαρόυσεν περὶ τοῦ κλεισμένου τῆς θύρας καὶ οὐτὸν ἐσταμάτησαν.

να μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὁπὸ τῶν ἀναγνώστων μᾶς ἀποστελλομένη συνηγορία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κριτικῆς ἐκ θαυμασῶν πέντε εἰς γραμματισμοῦ, δὲν λαμβάνεται ἕρ' ὄφην.

Πολλοὶ ἀναγνώσταί μᾶς μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυνοῦν νὰ προμηθευθῶν τὰς ἐκδόσεις μᾶς καὶ νὰ ἐγγραφοῦν ἀνδοχρητικῶς τῶν περιοδικῶν μᾶς, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδόσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνομε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμε ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀνδοχρῶν, φίλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματισμοῦ ἢ κινητὰ χαρτίσματα, ἀκαθάρτητι τιμῆς.

Γράψτε λοιπὸν στὸ ἔξῃ πλὴν... ὀρθόδοξα πράγματα. Ἐκτός ἂν ἡ παραπάνω ἱστορία εἴνε — μὲ τὸ συμπλήρωμα — γνησιὸν δημοσίωγμα τῆς φαντασίας σας, ὅπως σὰς συλλογισθεῖτε ! — Σ. Κασσανζήν. Ἐπιτάθη. Μᾶς γράψετε στὴν ἐπιστολή σας :

« Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Εἶμαι ταπεινὸς ἀναγνώστης ἀπὸ ἐξαιτίας, παρακολουθῶντας πάντοτε τὴν ἐκλεκτὴν φιλολογοῦν σου καὶ συγκεκριμένως τὴν στήλην τῶν Carte - Postale τῶν ἀναγνώστων σου, γιὰ τὴν ὁποίαν δειγνὸν μεγαλειότερον προσοχὴν, δίχως νὰ μὲ ὀφθῆ ἢ σέψῃς νὰ συνδράμω κα' ἔγωγε μὲ τὴν ταπεινὴν μου συνηγορίαν τὴν στήλην αὐτήν. Ὡς ἀνθρωπὸς ὄμως θνητός, κα' ἔγωγε, συνήθιστα στήν ζωὴν μου μὴ γυναικῶν, τὴν ὁποίαν ἠγάπησα μὲ ὅλη τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν ἀφάρτος τὸ πᾶν γι' αὐτήν. Ἐπιθυμῶν ἀπὸ τὰ σπάνια διηγήματα τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀντιγὴ τῆς φημίν, κατὰ ἄστυ καὶ κίχου τὰ δύο ἐπιπέδωτα ποιηματαῖα, νημενεύοντες τὰ γηροσυστά τῆς, καὶ τὰ ὅποια τὰ θέτω στήν εὐγενῆ ζωὴν σου, καὶ δημοσιονύτῃς τα στήν ἐπιζήν στήλην, μαθαίνοντας ἂν ἐπιθυμῶν τῶν καὶ μοῦσει νὰ ἀποδοθῆ ἕκαστὸ τὸ ὅποῖον τοῦ ὑπαγορεύῃ ἢ κορυφαίῃ τῶν καὶ ἂν ἔχω κλίσιον πρὸς τὴν συχορρίαν.

Γ. Κατωπόδην. Τα ποιήματά σας ἀνοῖκα στή στιχογραφικὴν τους, τοῦσ ὅταν, ὅστε μερικὸν στίχον τους νὰ φαίνονται σὺν περὶς ὁμοίαις. — Ἄλλωθεν ἴσως νὰ ἴσως νὰ γινῶνται σὰς. «Οἱ Θεοὶ ἄρα καὶ τὸ Φθιμένο» ἐστὶ καὶ κα. Ἄντιθέτως ὄρασις καὶ ὑπολυστικὸς στήν ἀπόλητὴν τοῦ τὸ «Βραδύον Παράνομον». Ὅτὸ τὸ δημοσίωμα ἐπιταγῶν, ἂν ἐπιταγῆ βέλους πὸς εἶνε δικὸν σας. Μὴ σὰς κάνει ἐπιταγῶν ὁ διορισμὸς αὐτός, γιὰτ' ἄρ' ἐνὸς πολλοῦ μᾶς ἔχουν στίχου δὲ τῶν ποιημάτων εἶνε γιὰ δικὰ τους καὶ ἄρ' ἔτερον τὸ ποιῆμα σὺν αὐτὸ μὴ φημίν κατὰ, μᾶς φαίνεται πὸς κάποιον τὸ ἔχουμε ἐναρμόσιαίσει. — ΒΕΑΛΑ. Ὅχι χρήσιμα. Ἐχαριστοῦμεν. — Γ.Γ.Γ. Πάρος. Ἀπευθύνθητε στὸ «Σωματεῖον Ἡθεοῦ», Ἐπιτάθη. Ἐμεῖς δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σὰς πληροφοροῦμε σχετικῶς. — Ε. Παπαλάκην. Σητεῖαν (Κρήτης). Τὸ ποιῆμά σας ὄχι καλὸ. Ἰσοῦ, πρὸς ἀποδείξιν, μερικὸν στίχον τοῦ :

ΣΕ ΑΓΑΠΩ

Ρόδο μου, δὲν ἀνέχομαι πλάι, σὺν τὸν κερὰν ἐμῶν, κα' ἀνοῖκα τ' ἀγαπᾶμαι μου, πλὴν δὲν σοῦ τὸ γύνω καὶ μ' ἔνα πάθος λέγω σοε πὸς σ' ἀγαπᾶ μὲ πόνο. Σὲ ἀγαπῶ ἰδανικὰ, μὲ πίστι, μὲ λατρεία, μὲ θεῖα ἀφοσίωσιν.

καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γῶμα μῆσα ἐκεῖ στήν μαυρῆ. Σὲ ἀγαπῶ ἰδανικὰ, μὲ πίστι, μὲ λατρεία, μὲ θεῖα ἀφοσίωσιν, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γῶμα, μῆσα ἐκεῖ στήν μαυρῆ γῆ, ἢ σὲ λατρεῖω ἄστυ, κλπ.

Τὸν ὄν Βουδογιάργην. Στέλλετε στὸ «Πουκέτο»—ὅπως τὸ λέτε— ἕνα ποιῆμά σας, χωρὶς δικαιώμα κριτικῆς ὄφιν. Μολαστά, σὰς ἀπαντᾶμε. Καὶ σὰς πληροφοροῦμε ὅτι τὸ ποιῆμά σας αὐτὸ δὲν εἶνε καλὸ. Καὶ ὁ ἴτιλος τοῦ ἀκόμα ληθασιμῶν. Ἰσοῦ : «Ἢ Νεισθὸν γιὰ ἕνα σου φίλ!»... Διαβάστε, διαβάστε πολὺ, γιὰ νὰ μαθεῖτε νὰ γράβετε ὀρθά. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον, ἀγαπητέ φίλε. Κι' ἔπειτα ἔρχονται καὶ τ' ἄλλα. — Φίλιππον καὶ Νισθανιὰ ἢ Θεσσαλονικῆν. Μᾶς γράψετε στήν ἐπιστολή σας :

« Ἀξίωτέμ Κίμνε Διευθυντά. Καλῆμέρα σὰς ! Πρῶτον ἔρχομε νὰ ἐνοηθῶσιν περὶ τὴν καλὴν σας γένην δειγνόν, ὡς ἀναγνώρ, ἂν ἐφορτῆ: διεμῆ εἶμαι καλὰ. Διαβάσω τακτικῶς τὸ ἡμετερον περιοδικὸν καὶ μελετῶ μὲ μεγάλῃν ἐνδιαφέροντι τὰ Κάρτ-Ποστάλ. Ὅστε ἀποφασισαίμεν νὰ στείλωμεν τὴν ταπεινὴν μᾶς συνηγορίαν ἐπιταγῶν ὅτι σοῦ προσφάριον ὑπηρεσίας. Δὲν ἔχομεν ταλένδον ἀφάρτος καὶ αἱ δύο ἀλλὰ γηροσύνην τὴν παροῦσαν ἔδω ἀρνήσις κἀνοῖκα μίαν κατὰφασιν. Ἔτσι ; Τελειώνοντες, σὰς γιανὸν - γιανετίωμεν.

Κόριο ἢ δεσποινίδες... Φίλιππε καὶ Νισθανιὰ. Ἀσφαλῶς παίζετε. Ἄλλὰ τὸ «Μπουκέτο» δὲν ἀπατάται εὐκόλως καὶ εἶνε γνωστὸ αὐτὸ πανελληνίως. Ἡ ἱστορία ποῦ στέλλετε εἶνε οὐκ ὀλίγη γραμμῆν... ἀνοήτως. Ἄλλὰ... ἄλλὰ, ἀγαπητοὶ κόριοι, δὲν γράβεται εὐκόλως, δὲν γράβεται οὐκ ὀλίγη, μὴ ἐξουπὴν ἀνοήσις, ὅπως τὰ λέει δ' αὐτὰ ὁ Σινέκωτις. Πρέπει ὁ γράβων νὰ εἶνε ἢ ἀνοήτος, γιὰ νὰ βγῆ ἢ βλατεία τοῦ αὐθόρμητου καὶ σπαρταριστοῦ, ἢ νὰ εἶνε τεχνίτης εἰς τὰ τοιαῦτα. Καὶ νὰ τῶρα πρὸς ἀποδείξιν ἡ...πραγικὴ καὶ ἀξιοδάρκη ἱστορία σας :

Δυστυχῶς, φίλτατε, τὰ δύο ποιήματά σας δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχῆ. Σὰς τὰ ἐπέμενε ὁ Ἔρος, ὅπως λέτε, ἀλλὰ ἐδῆσαν ἰσχνὰ, ἀσπασίκα, ἀντιποικίκα. Νὰ, παραλείψατος χάρην, τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν :

Η ΚΑΡΤΙΤΣΟΖΑ ΜΟΥ

Ἔγω μὴ κατιποῦσα, ποῦ ἔχει δύο νὰ καὶ θυμὸν, τῆς ἀρέσει νὰ κίχου πάντα πρῶτον, θέτοντας τὸ σκεδὸν τὸ σκελῶ. Μὰ ὅταν βλέπει νὰ ὑποφέρει ἢ ὑπαρξίς ποῦ ἀγαπᾶ, ἐπανοσιμῶντας τὴν καρδίαν τῆς ἀρχίζει νὰ παῖξῃ καὶ νὰ γελᾷ. Καὶ γηρονοῦτας γιανὸν - γιανὸν,

μὲσ' τὴν θερμὴν ἢ ἀγάλην, λέγοντες τὰ θεῖα τὰ φίλια, μετανοῦντας γιὰ ὅτι ἔχομε κίχου. Κι' ἀγαλλιασμένοι τότε καὶ ὁ δὲ ὄν σὺν τὰ μικρὰ ποῦλάκα, ὁμοίως γιανὸν τὸ νέκτρο τῶν γιανετίω. [Ἰσὺν, ἀλληλοποσῶμενοι αἰώνια ἀγάτη.

Καὶ τῶρα μὴ καλὴ συμβουλή. Ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐρωτεύεσθε, νὰ ἀλλεῖτε καρδίαν ὀραῖον Ἀθῆων. ὀρεπετε καρδίαν, καίγετε τὰς, τοῦεῖτε τὰς, ἄλλα μὴ γράβετε στίχους. Ἄν ἢ Ἀθῆναι εἶνε βολικῆς γιὰ σὰς, ἢ Μοῦσος σὰς κάνοῖκα ἀπιστίες. Φημίν λοιπὸν πιστὸς στὸν ἔρωτα καὶ ἀρπιστῶν τοῦ Πηγάσοῦ, ὁ ὅπως κάποτε κλαυθρὸν ἐπιταγῶν. — Μενελάην Μπαροῦμην. Μᾶς γράψετε στήν ἐπιστολή σας, τὴν τοσο δυσανάγνωστῃ :

« Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Κατὰ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ προσημασμένου μου νὰ μὲ δημοσιώμεται τὸ ἔξῃ ποιῆμα ποῦ τὸ βρήκα ἐμῶν, ἵμεον ὅπου κατὰλαβε ναντάξιν στὸν πόνο καὶ ἔχω τὴν ἀπαιτήσιν νὰ μὲ δημοσιώμῃς τὸ ποιῆμά μου ποῦ εἶνε ἴσως, περιλαμβάνει καὶ γυναικῶν σὺν πόνο καὶ ὅλα ὅσα ἐνοῖσις καλὰ παρῶνται καὶ τὴν ἴσως σου ἐξουλογοῦμαι πὸς εἶμαι κλητῆρ, κλπ. Δυστυχῶς, ἀγαπητέ, τὸ ποιῆμά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆς. Ἰσοῦ ὅτι βγάζομε ἀπὸ αὐτὸ :

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

11-1 καὶ 5-7 εὑρίσκειται ἡ λατρὸς ΧΡΥ. ΣΟΥΛΑ ἸΔΑΚΕΙΜΙΔΟΥ εἰς τὴν διάθεσιν ἐκείνων ποῦ ἔχουν ἀνάγκην τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς συμβουλῶν διὰ τὴν αἰσθητικὴν καὶ βερματολογοῖαν.

Ὁδὸς Καραγεωργίου Σερβίας 8

Μεγάλως ἐπιζήτων δὴ ἴσο στὸν ὄχτρον κίχου τὴν λόγην σποῶντιν κίχου μὴ μαρῆς ναντάξιν καὶ εἶμαι ναντάξιν πολλὴν κερὸν μὴν κωροῦσε στέχα ποτὲ μὴν τομῶσεσε μὰ μένα μὴν μαρῆς: σὲ ἀγαπῶ κατὰλαβε: τὸ πάσκα δὲν μετὰλαβε: τὰ γῶματα δὲν τὰλαβε: μὰ μένα μὴν ἀφῆνις.